

Motivele și principalele argumente

Prin acțiunea formulată, reclamanta solicită anularea în parte a Deciziei Comisiei C(2008) 2626 final din 11 iunie 2008 în cauza COMP/38.695 — Clorat de sodiu, prin care Comisia a constatat că anumite întreprinderi, printre care se afla și reclamanta, au încălcat articolul 81 alineatul (1) CE și articolul 53 alineatul (1) din Acordul privind spațiul economic european repartizând volumul de vânzări, stabilind prețurile, schimbând informații cu importanță comercială referitoare la prețuri și la volumul de vânzări și monitorizând executarea acestor acorduri anticoncurențiale pe piața cloratului de sodiu în Spațiul economic european.

În susținerea pretențiilor, reclamanta invocă 11 motive întemeiate pe:

- o încălcare a regulilor care guvernează răspunderea pentru încălcări în cadrul grupurilor de societăți, în măsura în care i) Comisia ar fi afirmat în mod greșit că nu era obligată să prezinte elemente pentru a susține prezumția că o societate mamă care deține 100 % din capitalul unei filiale exercită o influență determinantă asupra acesteia din urmă, ii) elementele invocate în mod efectiv de Comisie nu ar fi de natură să susțină această prezumție și iii) Comisia ar fi respins dovezile aduse de reclamantă pentru a inversa această prezumție;
- o încălcare a dreptului la apărare al reclamantei și a principiilor egalității armelor, prezumției de nevinovăție, răspunderii pentru propriile fapte, caracterului personal al pedepselor, legalității și egalității de tratament în materie de răspundere;
- o denaturare a probelor aduse de reclamantă;
- o contradicție a motivelor în ceea ce privește noțiunea de întreprindere în sensul articolului 81 alineatul (1) CE, independența filialei Arkema France față de reclamantă și gradul și natura controlului pe care o societate mamă trebuie să îl exercite asupra filialei sale pentru a-i putea fi imputată o încălcare comisă de filială;
- o încălcare a principiului bunei administrări, în măsura în care Comisia i) nu ar fi examinat cu grijă și imparțialitate toate elementele relevante, ii) nu ar fi aplicat părților aceleași reguli pe care le aplică pentru sine și iii) nu ar fi suspendat procedura inițiată împotriva reclamantei în așteptarea pronunțării hotărârilor în cauzele relevante pendinte în fața Tribunalului de Primă Instanță;
- o încălcare a principiului securității juridice, Comisia îndepărtându-se de criteriile aplicate în deciziile anterioare cu privire la răspunderea unei societăți mamă pentru o încălcare comisă de o filială;
- un abuz de putere, sancțiunile aplicate neatingând obiectivul legitim pe care îl au, și anume pedepsirea unei întreprinderi pentru comiterea unei infracțiuni;
- caracterul neîntemeiat al impunerii unei amenzi specifice reclamantei, încălcând principiul autonomiei persoanei juri-

dice și luând în considerare de două ori efectul disuasiv cu ocazia stabilirii cuantumului amenzii;

- o încălcare a principiilor și a regulilor care guvernează calculul amenzii;
- o încălcare a Comunicării privind clemența (¹), Comisia pretinzând că dovezile aduse de filiala Arkema France erau insuficiente, și pe
- faptul că nu este echitabil să se aplice reclamantei sancțiunea cea mai apăsătoare prin intermediul a două amenzi distincte în măsura în care răspunderea filialei Arkema France era în mod considerabil mai mică decât cea a societăților EKA și Finnish Chemicals.

⁽¹⁾ Comunicarea Comisiei privind imunitatea la amendă și reducerea amenzilor în cauzele referitoare la înțelegeri (JO 2002 C 45, p. 3).

Acțiune introdusă la 5 august 2008 — Smurfit Kappa Group/Comisia

(Cauza T-304/08)

(2008/C 272/57)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Smurfit Kappa Group plc (Dublin, Irlanda) (reprezentanți: T. Ottervanger, E. Henny, lawyers)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei Comisiei în temeiul articolului 230 CE;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită, în temeiul articolului 230 CE, anularea Deciziei N 582/2007 a Comisiei din 2 aprilie 2008 (cauza „Ajutor pentru Propapier PM2 GmbH & Co. KG-LIP” C[2008] 1107) prin care Comisia a autorizat ajutorul de stat notificat de Germania în favoarea PM2 GmbH & Co. KG.

Reclamanta, o societate internațională de ambalaje cu sediul în Irlanda, a introdus la Comisie o plângere informală împotriva acordării unei subvenții considerabile pentru construirea unei fabrici de hârtie (în regiunea Brandenburg-Nordost din

Germania) care, potrivit reclamantei, ar fi cea mai mare fabrică de hârtie din Uniunea Europeană. Reclamanta arată că, deși existau indicații clare în sensul că investiția subvenționată ar avea efecte serioase și disproporționate asupra sa și asupra întregului sector, Comisia a considerat că nu era necesară nicio investigație oficială de vreme ce ajutorul regional nu atinge pragurile limită referitoare la cotele de piață și la creșterea capacității, prevăzute la punctul 68 literele (a) și (b) din Liniile directoare privind ajutoarele de stat regionale pentru perioada 2007-2013 ⁽¹⁾ (denumite în continuare „Liniile directoare privind ajutoarele regionale”) și, prin urmare, a declarat ajutorul ca fiind compatibil cu Tratatul CE.

Reclamanta, o concurentă directă a beneficiarului ajutorului, atacă decizia Comisiei de a nu deschide o procedură oficială potrivit articolului 88 alineatul (2) CE în temeiul următoarelor motive:

În primul rând, potrivit reclamantei, Comisia ar fi trebuit să inițieze procedura oficială în conformitate cu articolul 88 alineatul (2) CE și cu articolul 4 alineatul (4) din Regulamentul nr. 659/1999 ⁽²⁾ al Consiliului și ar fi trebuit să examineze mai detaliat ajutorul în lumina îndoielilor apărute în legătură cu dificultățile structurale ale pieței și conform unei aprecieri mai adecvate a pieței. Potrivit susținerilor reclamantei, Comisia s-a limitat în mod eronat la aplicarea pragurilor rigide prevăzute la punctul 68 din Liniile directoare privind ajutoarele regionale și a săvârșit o vădită eroare de apreciere la calcularea creșterii capacității.

În al doilea rând, reclamanta arată că articolul 87 alineatul (3) CE și Liniile directoare privind ajutoarele regionale au fost încălcate de către Comisie în măsura în care decizia atacată i) nu conține nicio analiză a efectelor negative ale ajutorului asupra condițiilor comerciale și ii) interpretează în mod greșit Liniile directoare privind ajutoarele regionale. În acest temei, se arată că, în loc să pună în balanță avantajele pentru regiune și repercusiunile unui ajutor substanțial asupra întregului sector, Comisia a analizat numai dacă creșterea capacității este în sine de 5 %, în timp ce s-a abținut de la o analiză economică. De asemenea, se arată că aplicarea criteriului prevăzut la punctul 68 din Liniile directoare privind ajutoarele regionale este contrară Tratatului CE de vreme ce dispoziția menționată nu impune Comisiei să autorizeze automat toate măsurile de ajutor care se află sub pragul reglementat de această dispoziție.

În al treilea rând, potrivit reclamantei, decizia atacată este viciată de erori de fapt și de erori vădite de apreciere cu privire la delimitarea pieței și la creșterea capacității.

În al patrulea rând, se arată că articolul 87 alineatul (3) CE și Liniile directoare privind ajutoarele regionale au fost încălcate de către Comisie, în măsura în care decizia atacată conține o vădită eroare de apreciere în ceea ce privește calificarea măsurii de ajutor.

În al cincilea rând, reclamanta afirmă că decizia este, de asemenea, viciată de erori grave de drept, în măsura în care aceasta consideră harta ajutoarelor regionale 2007-2013 pentru Germania ca fiind compatibilă cu Tratatul CE și permite acordarea unui ajutor regional regiunii Brandenburg-Nordost pentru întreaga perioadă 2007-2013 potrivit derogării prevăzute la articolul 87 alineatul (3) litera (a) CE. În plus, decizia atacată este eronată de vreme ce ignoră alt ajutor referitor la același proiect.

În sfârșit, potrivit argumentării reclamantei, Comisia a încălcat obligația de a-și motiva în mod corespunzător decizia în legătură cu examinarea preliminară.

⁽¹⁾ JO C 54, p. 13, Ediție specială, 08/vol. 4, p. 231.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Acțiune introdusă la 11 august 2008 — Republica Italiană/ Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-305/08)

(2008/C 272/58)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentant: F.Arena, avvocato dello Stato)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea articolului 1 din Regulamentul (CE) nr. 530/2008 al Comisiei din 12 iunie 2008 de stabilire a unor măsuri de urgență în ceea ce privește navele de pescuit cu plase-pungă care pescuiesc ton roșu în Oceanul Atlantic, la est de meridianul de 45° longitudine vestică, și în Marea Mediterană, în partea în care interzice, începând cu 16 iunie 2008, pescuitul de ton roșu în Oceanul Atlantic, la est de meridianul de 45° longitudine vestică, și în Marea Mediterană de către navele care arborează pavilionul Italiei și în partea în care interzice acestor nave reținerea la bord, plasarea în cuști în scopul îngrășării sau al creșterii, transbordarea, transferul sau debarcarea stocului de ton roșu;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.